

Bilag 1.11 – TØTYÆGT – Ægtefællebidrag - Tyskland

ÆNDRINGSLOG

Løbende ændringer vil fremgå af nedenstående tabel.

Beskrivelse af ændring	Dato for ændring
Opdatering af feltet 'beløbsgrænse' i materiale, samt filterændring, da der er løbende udvikling i både satser og valutakurser. <i>Filterregel R_4_2 hovedstolen er ændret fra 3500 kr. til 6500 kr.</i>	09.04.2025

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter fordringer på løbende tyske bidrag til ægtefæller, jf. den tyske borgerlige retsbog (Bürgerliches Gesetzbuch) lov 1896 – 08 – 18 sidst ændret 21. december 2021, (herefter ”BGB”), kapitel 2 – 4, §§ 1569 – 1585c.

Der ses **ikke** at være hjemmel til forskudsvis udlægning af løbende tyske bidrag til ægtefæller.

Fordringstypen indeholder fordringer fastlagt på baggrund af dom, ligesom fordringstypen indeholder fordringer på underholdsbidrag, der udspringer af en aftale mellem bidragsbetaler og bidragsmodtager.

De fordringer, der er omfattet af fordringstypen TØTYÆGT, vil i det følgende benævnes som ”løbende tyske ægtefællebidrag”.

Hvert løbende tyske ægtefællebidrag udgør en selvstændig fordring og skal oversendes særskilt til inddrivelse. Løbende tyske ægtefællebidrag, der dækker over flere perioder, kan således ikke sammenlægges og oversendes samlet til inddrivelse.

Gældsstyrelsen beregner **ikke** inddrivelsesrenter af fordringer omfattet af fordringstypen. Dog kan Tyskland beregne og oversende renter til inddrivelse af fordringer omfattet af fordringstypen, såfremt der er hjemmel hertil. Eventuelle renter skal oversendes til inddrivelse i særskilte oprettede fordringstyper.

Der forekommer **ikke** medhæftere på fordringer omfattet af fordringstypen.

Retsgrundlaget er nærmere beskrevet i afsnit 2.

1.2 Afgræsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter ikke følgende (ikke udtømmende opstilling):

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
TØFAÆGT – Ægtefællebidrag – Fordringstype A	Løbende bidrag til ægtefæller.	Frankrig, Nederlandene og Schweiz.
TØFBÆGT – Ægtefællebidrag – Fordringstype B	Løbende bidrag til ægtefæller.	Letland og Tyrkiet.
TØFALØB - Underholdsbidrag, børn og familie – Fordringstype A	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Frankrig, Belgien, Portugal, Spanien, Nederlandene, Litauen og Schweiz.
TØFBLØB - Underholdsbidrag, børn og familie – Fordringstype B	Løbende underholdsbidrag til børn og familie fra Slovakiet og Tyrkiet. Fordringstypen omfatter tillige ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag til børn og familie fra Letland.	Slovakiet, Tyrkiet og Letland.
TØISLØB - Underholdsbidrag til børn - Island	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter tillige uddannelsesbidrag.	Island.
TØISSÆR – Særbidrag til børn - Island	Underholdsbidrag i form af særlige bidrag (særbidrag), som den bidragspligtige skal betale til bidragsmodtageren. Særbidrag udgør betaling af udgifter ved barnets dåb, konfirmation, køb af briller, retning af tænder, som følge af sygdom, begravelse eller i anden særlig anledning.	Island.
TØFILØB - Underholdsbidrag til børn - Finland	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter ikke uddannelsesbidrag, idet fordringshaver har oplyst, at de ikke	Finland.

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
	har modtaget sådanne til inddrivelse.	
TØSELØB – Underholdsbidrag til børn - Sverige	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter til-lige uddannelsesbidrag.	Sverige.
TØNOLØB –Underholdsbi-drag til børn – Norge	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter til-lige uddannelsesbidrag.	Norge.
TØNOSÆR – Særbidrag - ej forskudsvist udlagt – Norge	Enkeltstående ej forskudsvis ud-lagte underholdsbidrag i form af særbidrag, som den bidragsplig-tige skal betale til bidragsmodta-geren oven i det ordinære bidrag. Særbidrag udgør rimelige og nød-vendige udgifter for børn, som både er under og over 18 år, der ikke kan indeholdes i normalbi-draget, for eksempel udgifter til konfirmation, briller, tandefter-syn, lejrskole, mv.	Norge.
TØTYLØB - Underholdsbi-drag til børn - Tyskland	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter til-lige uddannelsesbidrag.	Tyskland.
TØPOÆGT –Ægtefællebi-drag - Polen	Løbende bidrag til ægtefæller.	Polen.
TØPOLØB – Underholdsbi-drag til børn og familie - Po-len	Løbende underholdsbidrag til børn, uddannelsesbidrag samt fa-miliebidrag.	Polen.
TØCZUND - Underholdsbi-drag til børn og familie – Tjekkiet	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Tjekkiet.
TØUKÆGT – Ægtefællebi-drag – Storbritannien	Løbende bidrag til ægtefæller.	Storbritannien.
TØUKLØB –Underholdsbi-drag til børn – Storbritannien	Løbende underholdsbidrag til børn.	Storbritannien.

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
TØSILØB –Underholdsbi- drag, børn og familie – Slove- nien	Løbende underholdsbidrag til børn, herunder uddannelsesbidrag, og løbende underholdsbidrag til familie.	Slovenien.
TØHULØB –Underholdsbi- drag til børn og familie – Un- garn	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Ungarn.
TØROLØB –Underholdsbi- drag til børn og familie – Ru- mænien	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Rumænien.
TØATLØB –Underholdsbi- drag til børn - Østrig	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen indeholder tillige uddannelsesbidrag.	Østrig.
TØEELØB –Underholdsbi- drag til børn og familie – Est- land	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Estland.
TØLVLØB –Underholdsbi- drag til børn – forskudsvis ud- lagt – Letland	Forskudsvis udlagte underholdsbi- drag til børn, som Administration of the Maintenance Guarantee Fund (herefter ”Fonden”) har ud- lagt.	Letland.
TØAULØB –Underholdsbi- drag til børn – Australien	Løbende underholdsbidrag til børn.	Australien.
TØSOUHB - Udenlandske underholdsbidrag, sagsom- kostninger	Sagsomkostninger, der dækker de udgifter, som den tabende part skal erstatte modparten, som sa- gen har påført denne i forbindelse med behandling af sager om un- derholdsbidrag ved udenlandske domstole. Fordringstypen kan kun anvendes, såfremt sagsomkostnin- gernes eksistens og størrelse er fastslået i dommen.	Norge, Sverige, Tyskland, Po- len, Slovakiet og Litauen.

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
TØNOGEB – Fastsættelsesgebyr - Norge	Fastsættelsesgebyr i forbindelse med NAVs (Arbeids- og velferdsetaten) fastsættelse af afgørelse om børnebidrag eller efterfølgende ændring heraf.	Norge.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Det retlige grundlag for tyske ægtefællebidrag

Retligt grundlag:

- Den tyske borgerlige retsbog (Bürgerliches Gesetzbuch) lov 1896 – 08 – 18 sidst ændret 21. december 2021, (herefter ”BGB”), kapitel 2 – 4, §§ 1569 – 1585c.

Af § 1360 i BGB fremgår:

“The spouses have a duty to each other to appropriately maintain the family through their work and with their assets. If the household management is entrusted to one spouse, he normally performs his duty of contributing to family maintenance through work by carrying out the household management.”

Af § 1569 i BGB fremgår:

”The spouses have a duty to each other to appropriately maintain the family through their work and with their assets. If the household management is entrusted to one spouse, he normally performs his duty of contributing to family maintenance through work by carrying out the household management.”

Af § 1570 i BGB fremgår:

”(1) A divorced spouse may demand maintenance from the other, for the care for or upbringing of a child of the spouses, for at least three years after the birth. The duration of the claim to maintenance is extended as long as and to the extent that this is equitable. Here, the concerns of the child and the existing possibilities of childcare are to be taken into account.

(2) The duration of the maintenance claim is further extended if, taking into account the arrangement of childcare and gainful employment in the marriage and the duration of the marriage, this is equitable.”

Af § 1571 i BGB fremgår:

”A divorced spouse may demand maintenance of the other to the extent that, at the date

- 1. of the divorce,*
- 2. of the end of the care or upbringing of a child of the spouses or*
- 3. of the lapse of the requirements for a claim to maintenance under sections 1572 and 1573*
gainful employment may no longer be expected of him by reason of his age.”

Af § 1572 i BGB fremgår:

”A divorced spouse may demand maintenance of the other, as long as and to the extent that, from the date

- 1. of the divorce,*
- 2. of the end of the care or upbringing of a child of the spouses or*
- 3. of the end of training, further training or retraining, or*
- 4. of the lapse of the requirements for a claim to maintenance under section 1573*

onwards no gainful employment may be expected, by reason of illness or other infirmities or weakness of his physical or mental capacity.”

Af § 1573 i BGB fremgår:

”(1) To the extent that a divorced spouse has no maintenance claim under sections 1570 to 1572, he may nevertheless demand maintenance as long as and to the extent that he is not able to find appropriate gainful employment after the divorce.

(2) If the income from appropriate gainful employment is not sufficient for complete maintenance (section 1578), he may, to the extent that he does not already have a maintenance claim under sections 1570 to 1572, demand the differential amount between the income and full maintenance.

(3) Subsections (1) and (2) apply with the necessary modifications if maintenance was to be granted under sections 1570 to 1572 and 1575 but the requirements of this provision have ceased to apply.

(4) The divorced spouse may also demand maintenance if the income from appropriate gainful employment ceases because the spouse, despite his efforts, had not succeeded in securing the maintenance with lasting effect by means of the gainful employment after the divorce. If he had succeeded in securing part of the maintenance with lasting effect, he may demand the differential amount between the maintenance secured with lasting effect and the full maintenance.”

Af § 1575 i BGB fremgår:

”(1) A divorced spouse who in expectation of the marriage or during the marriage did not undertake education at school or vocational training or who broke this off may demand maintenance of the other spouse if he takes up this or corresponding training as soon as possible in order to obtain appropriate gainful employment that secures maintenance with lasting effect and successful completion of the training is to be expected. The claim exists at maximum for the period of

time in which such training is normally completed; here, delays in the training that result from the marriage are to be taken into account.

(2) Similar provisions apply if the divorced spouse undertakes further training or retraining in order to compensate for disadvantages that arose as a result of the marriage.

(3) If the divorced spouse, after the completion of the training, further training or retraining, demands maintenance under section 1573, then in determining the appropriate gainful employment for him (section 1574 (2)), the higher level of education attained is not taken into account.”

Af § 1576 i BGB fremgår:

”A divorced spouse may demand maintenance from the other to the extent that and as long as he, for other serious reasons, cannot be expected to be in gainful employment and the refusal of maintenance, taking into account the concerns of both spouses, would be grossly inequitable. The mere fact that serious reasons led to the breakdown of the marriage does not mean that they may be taken into account.”

Af § 1578 i BGB fremgår:

”(1) The amount of maintenance is determined in accordance with the marital standard of living. The maintenance comprises all the necessities of life.

(2) Necessities of life also include the costs of appropriate insurance in the case of illness and need for long-term care and the costs of school education or vocational training, further training or retraining under sections 1574 and 1575.

(3) If the divorced spouse has a maintenance claim under sections 1570 to 1573 or section 1576, then necessities of life also include the costs of appropriate insurance for old age and for reduced earning capacity.”

Af § 1585 i BGB fremgår:

”(1) The day-to-day maintenance is to be rendered by making periodical payments. The periodical payments are to be paid monthly in advance. The person obliged owes the full monthly amount even if the maintenance claim expires in the course of the month as a result of remarriage or death of the person entitled.

(2) (...).”

Af § 1585b i BGB fremgår:

”(1) By reason of special need (section 1613 (2)), the person entitled may demand maintenance for the past.

(2) Apart from this, the person entitled may claim performance or damages for non-performance for the past only pursuant to section 1613 subsection (1).

(3) For a period lying more than one year before pendency, performance or damages for non-performance may be claimed only if it is to be assumed that the person obliged intentionally avoided performance.”

Af § 1585c i BGB fremgår:

”The spouses may make agreements on the obligation to maintain for the time after the divorce. An agreement that is entered into before the divorce becomes final and absolute must be notarially recorded. Section 127a also applies to an agreement that is recorded in matrimonial proceedings before the trial court.”

2.2 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Anmodning om inddrivelse af fordringer på løbende tyske ægtefællebidrag omfattet af fordringstypen TØTYÆGT er hjemlet i rådets forordning nr. 4/2009 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt (herefter ”underholdspligtforordningen”) og Haagerkonventionen af 1973.

Underholdspligtforordningen er en fuldbyrdelseskonvention, hvorefter alle EU-medlemsstater har forpligtet sig til at inddrive bidrag på grundlag af bidragsafgørelser fra de andre medlemsstater. Inddrivelsen sker efter den lovgivning, som gælder i det land, hvor inddrivelsen skal finde sted. Underholdspligtforordningen er tiltrådt af Tyskland, men ikke af Danmark, da forordningen er omfattet af Danmarks retsforbehold.

Det fremgår dog af § 1, stk. 1 i lov om anerkendelse og fuldbyrdelse af visse udenlandske retsafgørelser m.v. på det civil- og handelsretlige område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1282 af 14. november 2018, at bestemmelserne i forordningen gælder i Danmark. Efter lovens § 1, stk. 2, gælder forordningens kapitel III om lovvalg og kapitel VII om samarbejde mellem centralmyndigheder ikke i Danmark. Bestemmelserne i forordningens artikel 2 om definitioner og kapitel IX om almindelige og afsluttende bestemmelser gælder kun, i det omfang de vedrører kompetence, anerkendelse, eksigibilitet og fuldbyrdelse af retsafgørelser samt adgang til domstolsprøvelse. Af forordningens artikel 2, stk. 1, nr. 1 følger, at der ved en retsafgørelse vedrørende underholdspligt truffet af en ret i en medlemsstat forstås dom, kendelse eller fuldbyrdelsesordre, herunder fastsættelse af sagsomkostninger.

Til forordningen er tilknyttet Haagerprotokollen af 23. november 2007 om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt (Haagerprotokollen af 2007). Danmark har ikke tiltrådt denne protokol.

Bekendtgørelse nr. 297 af 20. marts 2019 om anvendelse af underholdspligtforordningen (herefter ”underholdspligtforordningsbekendtgørelsen”) indeholder regler om danske myndigheders behandling af sager om inddrivelse i Danmark af udenlandske bidragskrav efter underholdspligtforordningen. Efter forordningens artikel 1, stk. 1, finder forordningen anvendelse på underholdspligt, der udspringer af et familieforhold, slægtskab, ægteskab eller svogerskab. Det følger af artikel 2, stk. 1, nr. 1-3, at forordningen finder anvendelse på retsafgørelser, retsforlig og officielt bekræftede dokumenter.

Anmodninger efter Haagerkonventionen af 1973 skal efter de nugældende regler indgives til Familierets-
huset, jf. bidragsopkrævningsbekendtgørelsens § 9, stk. 1. Når der er truffet en afgørelse om, at under-
holdsbidraget kan inddrives, restancen er opgjort og månedligt bidrag er fastsat, overdrager Familierets-
huset fordringen til restanceinddrivelsesmyndigheden, der opkræver og inddriver fordringen, jf. bidrags-
opkrævningsbekendtgørelsens § 10.

Anmodninger om inddrivelse af underholdsbidrag efter underholdspligtforordningen (gælder både Kapi-
tel IV, afdeling 1 og 2) indgives efter de nuværende regler til Familieretshuset, der træffer afgørelse om
inddrivelse, når anmodningen er fremsendt efter underholdspligtforordningen afdeling 2. Der gælder det
særlige for anmodninger omfattet af Kapitel IV afdeling 1, at de kan fremsendes direkte til restanceind-
drivelsesmyndigheden, jf. underholdspligtforordningsbekendtgørelsens § 2.

Nedenstående skema indeholder en oversigt over, hvilke fuldbyrdelseskonventioner de enkelte landes an-
modning om inddrivelse anerkendes efter.

Land	Underholdspligt- forordningen	Haagerkonventio- nen af 1973	Haagerkonventio- nen af 1958 (gæl- der for børnebi- drag men ikke for ægtefælle- og fa- miliebidrag)	Den nordiske ind- drivelseskonvention
Norge	Nej	Ja	Ja	Ja
Sverige	Ja	Ja	Ja	Ja
Finland	Ja	Ja	Ja	Ja
Island	Nej	Nej	Nej	Ja
Tyskland	Ja	Ja	Ja	Nej
Polen	Ja	Ja	Nej	Nej
Letland	Ja	Nej	Nej	Nej
Litauen	Ja	Ja	Nej	Nej
Estland	Ja	Ja	Nej	Nej
Østrig	Ja	Nej	Ja	Nej
Nederlandene	Ja	Ja	Ja	Nej
Frankrig	Ja	Ja	Ja	Nej

Land	Underholdspligt-forordningen	Haagerkonventionen af 1973	Haagerkonventionen af 1958 (gælder for børnebidrag men ikke for ægtefælle- og familiebidrag)	Den nordiske inddrivelseskonvention
Belgien	Ja	Nej	Ja	Nej
Portugal	Ja	Ja	Ja	Nej
Spanien	Ja	Ja	Ja	Nej
Storbritannien	Nej (Udtrådt af EU)	Ja	Nej	Nej
Schweiz	Nej	Ja	Ja	Nej
Tjekkiet	Ja	Ja	Ja	Nej
Slovenien	Ja	Nej	Nej	Nej
Ungarn	Ja	Nej	Ja	Nej
Slovakiet	Ja	Ja	Ja	Nej
Rumænien	Ja	Nej	Nej	Nej
Australien	Nej	Ja	Nej	Nej
Tyrkiet	Nej	Ja	Ja	Nej

Inddrivelse efter gældsinddrivelsesloven

Lovbekendtgørelse nr. 6 af 7. januar 2022 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, 2. pkt., jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2.

Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af fordringshaver eller den, der på vegne af fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal skyldner som hovedregel skriftligt underrettes om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Forældelse af løbende tyske ægtefællebidrag afhænger af, hvilken konvention der er grundlaget for inddrivelsessamarbejdet.

3.1 SKATs juridiske vejledning (2022-2)

Af SKATs juridiske vejledning (2022-2) fremgår bl.a:

”Forældelse vedrørende retsafgørelser efter Haagerkonventionerne, Haagerkonventionen af 1958 og Haagerkonventionen af 1973, retsafgørelser truffet af de EU-medlemsstater, der ikke er bundet af Haagerprotokollen af 2007 samt den nordiske inddrivelseskonvention med senere ændringer:

Efter dansk retspraksis (utrykt kendelse af 1. august 2007, afsagt af Østre Landsret) afgøres spørgsmål om forældelse af udenlandske bidragskrav efter de materielle regler i den stat, som kravet er fastsat efter. Det betyder, at forældelsesspørgsmål, herunder afbrydelse af forældelse,

altid skal afgøres efter forældelsesreglerne i den stat, hvis lovgivning bidragsafgørelsen er truffet efter.

Forældelse efter underholdspligtforordningen:

Underholdspligtforordningen forholder sig alene til forældelse vedrørende de EU-medlemsstater, der er bundet af Haagerprotokollen af 2007. Se underholdspligtforordningen kapitel IV, afdeling 1.

Underholdsbidrag fastsat efter underholdspligtforordningen, skal afgøres efter den stats forældelsesregler, som i den konkrete situation stiller bidragsmodtageren bedst. Se underholdspligtforordningen artikel 21, stk. 2.”

Valg af forældelsesregler for løbende tyske ægtefællebidrag afhænger således af, jf. ovenstående, hvilken konvention der er grundlaget for inddrivelsessamarbejdet, herunder hvad Tyskland henviser til ved oversendelse af fordringerne til inddrivelse. Såfremt det løbende tyske ægtefællebidrag oversendes i henhold til afdeling II finder de tyske forældelsesregler anvendelse.

3.2 Den nationale lovgivning (angivet i uautoriserede oversættelser)

I Tyskland følger reglerne om forældelse af BGB, bog 1, afdeling 5, §§ 194-218.

Af § 195 i BGB fremgår:

”The standard limitation period is three years.”

Af § 197 i BGB fremgår:

”(1) Unless otherwise provided, the following are statute-barred after thirty years:

1. *damage claims based on intentional injury to life, limb, health, liberty or sexual self-determination,*
2. *claims for return based on ownership, other real rights, sections 2018, 2130 and 2362, as well as claims serving to assert the claims for return*
3. *claims that have been declared final and absolute,*
4. *claims under enforceable settlements or enforceable documents,*
5. *claims that have become enforceable upon being recognised in insolvency proceedings, and*
6. *claims to reimbursement of the costs of execution.*

(2) To the extent that claims under subsection (1), nos. 3 to 5 are concerned with periodically recurring acts of performance that will fall due in the future, the standard limitation period takes the place of the period of thirty years.”

Af § 199 i BGB fremgår:

”(1) Unless another commencement of limitation of is determined, the standard limitation period commences at the end of the year in which:

1. *the claim arose and*
2. *the obligee obtains knowledge of the circumstances giving rise to the claim and of the identity of the obligor, or would have obtained such knowledge if he had not shown gross negligence.*

(...).”

Af § 201 i BGB fremgår:

“The limitation period for claims of the kind referred to in section 197 (1), nos. 3 to 6, commences on the date when the decision becomes final and absolute, the enforceable instrument is executed

or the claim is recognised in insolvency proceedings, but not before the claim arises. Section 199 (5) applies with the necessary modifications.”

Af § 204, stk. 1, nr. 1 i BGB fremgår:

“(1) The limitation period is suspended by:

1. the bringing of an action for performance or for a declaration of the existence of a claim, for the grant of an execution clause or for the issue of an order for execution,

(...)”

3.3 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Den almindelige 3-årige forældelsesfrist i henhold til BGBs § 195 begynder at løbe ved udgangen af det år, hvor kravet er opstået og som den berettigede er blevet eller burde være blevet bekendt med kravet, jf. § 199 i BGB.

Af § 199 stk. 1 nr. 1 i BGB fremgår:

”(1) Unless another commencement of limitation of is determined, the standard limitation period commences at the end of the year in which:

- 1. the claim arose and*
- 2. the obligee obtains knowledge of the circumstances giving rise to the claim and of the identity of the obligor, or would have obtained such knowledge if he had not shown gross negligence.”*

På baggrund af ovenstående antages det, at forældelsesfristen for løbende tyske ægtefællebidrag for den enkelte månedlige ydelse begynder at løbe ved udgangen af det kalenderår, som kravet er opstået i, og som den bidragspligtige er blevet eller burde være blevet bekendt med kravet i. Det antages, at begge

betingelser skal være opfyldt, før fristen begynder at løbe ved årets udgang. Skal der eksempelvis betales løbende ægtefællebidrag for april måned 2022, og den bidragspligtige er bekendt hermed, vil forældelsens begyndelsestidspunkt for denne fordring være den 31. december 2022. Fristen begynder således at løbe fra kalenderårets udgang. Der henvises i forlængelse heraf til § 192 i BGB, hvoraf det fremgår at *”The beginning of the month is understood to be the first day, the middle of the month the fifteenth day, and the end of month the last day.”*

Af § 204, stk. 1, nr. 1 i BGB fremgår, at *”The limitation period is suspended by: 1. the bringing of an action for performance or for a declaration of the existence of a claim, for the grant of an execution clause or for the issue of an order for execution, (...)”*, dvs. forældelsen suspenderes ved anlæggelse af søgsmål. Den periode, hvor forældelsesfristen suspenderes, indgår ikke i beregningen af forældelsen, jf. § 209 i BGB (*”The period during which the limitation period is suspended is not included in the limitation period.”*). Den nye forældelsesfrist begynder først at løbe, hvis kravet anerkendes ved forskudsbetaling, rentebetaling, sikkerhed eller på anden måde, eller en retslig eller officiel fuldbyrdelsesretsakt gennemføres eller ansøges om, jf. § 195, stk. 1, nr. 3-6 i BGB (*”(1) Unless otherwise provided, the following are statute-barred after thirty years: (...) 3. claims that have been declared final and absolute, 4. claims under enforceable settlements or enforceable documents, 5. claims that have become enforceable upon being recognised in insolvency proceedings, and 6. claims to reimbursement of the costs of execution.”*). Som følge heraf antages det, at såfremt der f.eks. foreligger en dom for fordringen, vil forældelsens begyndelsestidspunkt skulle regnes fra datoen for dommen, hvorfor forældelsesfristen ifølge § 201 begynder at løbe fra den dag, hvor kravet får sit særlige retsgrundlag.

3.4 Forældelsesfristens længde

Som udgangspunkt medfører de tyske forældelsesregler, at fordringer, som er omfattet af en dom, er omfattet af den 30-årige forældelsesfrist, jf. § 197, stk. 1, nr. 3 (*”(1) Unless otherwise provided, the following are statute-barred after thirty years: (...) 3. claims that have been declared final and absolute (...)”*).

For så vidt angår fordringer, der vedrører løbende tyske ægtefællebidrag, som har karakter af regelmæssigt tilbagevendende ydelser, der forfalder i fremtiden, fremgår det dog af § 197 stk. 2 i BGB, at *”To the extent*

that claims under subsection (1), nos. 3 to 5 are concerned with periodically recurring acts of performance that will fall due in the future, the standard limitation period takes the place of the period of thirty years.” Det følger således af § 197, stk. 2, at krav der sædvanligvis er omfattet af lovens § 197, stk. 1, nr. 3-5, ikke vil være omfattet af den særlige forældelsesfrist på 30 år, såfremt kravet vedrører regelmæssigt tilbagevendende ydelser, der forfalder i fremtiden. Denne type af krav vil i stedet være omfattet af den 3-årige forældelsesfrist i henhold til § 195 i BGB. Det antages, at løbende tyske ægtefællebidrag, som udgangspunkt er omfattet af § 197 nr. 2 i BGB og således er omfattet af den 3-årige forældelsesfrist i § 195 i BGB.

Det følger af § 1585b i BGB, at når der foreligger et særligt behov, kan der fastsættes bidrag med tilbagevirkende kraft, som udgangspunkt for 1 år, medmindre der foreligger særlige omstændigheder. Det antages, at løbende tyske ægtefællebidrag, der er fastsat/aftalt med tilbagevirkende kraft, ikke er omfattet af undtagelsen i § 197 nr. 2 i BGB, der alene omfatter fordringer, der løbende og regelmæssigt forfalder i fremtiden. Som følge heraf antages det, at forældelsen for løbende tyske ægtefællebidrag, der er fastsat/aftalt med tilbagevirkende kraft, vil være omfattet af § 197, stk. 1, nr. 3-5 i BGB, således at der gælder en 30-årig forældelsesfrist for disse fordringer.

Fordringshaver har ansvaret for, at fordringshaver kun foretager en ændring/opdatering af fordringens forældelsesdato, såfremt dette sker i overensstemmelse med reglerne om forældelsesafbrydelse i henhold til BGB. Det bemærkes, at anlæggelse af søgsmål bevirker, at forældelsen suspenderes, jf. nærmere afsnit 3.3.

Det er derfor aftalt, at fordringshaver som udgangspunkt kan oversende fordringer med en registreret forældelsesdato, der henholdsvis ligger:

- Senere end 3 år fra udgangen af det kalenderår i hvilken fordringen er forfalden, såfremt fordringshaver eller Tyskland har foretaget afbrydelse eller suspension af forældelsesfristen under opkrævningen af fordringen, der medfører en ændring/opdatering af forældelsesdatoen.

- Senere end 30 år fra forfaldsdatoen for fordringer omfattet heraf, såfremt fordringshaver eller Tyskland har foretaget afbrydelse eller suspension af forældelsesfristen under opkrævningen af fordringen, der medfører en ændring/opdatering af forældelsesdatoen.

Det betyder, at fordringshaver på samtlige fordringer, der oversendes i fordringstypen TØTYÆGT, som udgangspunkt forventes at registrere en forældelsesdato svarende til henholdsvis 3 år fra udgangen af det kalenderår, hvor fordringen er forfalden, eller 30 år fra forfaldsdatoen (datoen for dommen eller datoen for aftalens indgåelse). I konkrete tilfælde, hvor der foreligger afbrydelse eller suspension, kan forældelsesdatoen dog ligge senere end henholdsvis 3 år fra udgangen af det kalenderår, hvor fordringen er forfalden, eller 30 år fra forfaldsdatoen (datoen for dommen eller datoen for aftalens indgåelse).

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for TØTYÆGT og på baggrund af fordringshavers opkrævningspraksis er i det følgende angivet den mellem parterne fælles forståelse for, hvad fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb (restgæld) på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Beløbet er ikke nødvendigvis sammenfaldende med hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings hovedstol er 6.500 kr. Der er afdraget 1.000 kr. under opkrævningen hos fordringshaver, inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Beløb” angive 5.500 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet anføre fordringens oprindelige pålydende.

Feltet ”Hovedstol” skal udfyldes med maksimalt 6.500 kr. Såfremt beløbet overstiger 6.500 kr., vil fordringen blive sendt til manuel godkendelse i høringsportalen.

Fordringshaver har oplyst, at der for de fordringer, der allerede er i restance, når de modtages hos fordringshaver, ikke foreligger oplysninger om hovedstolens oprindelige pålydende. Derimod vil fordringens oprindelige hovedstol fremgå af grundlaget for det tyske ægtefællebidrag/de oplysninger, der modtages fra Tyskland vedrørende de fordringer, som endnu ikke er i restance, men som fremadrettet skal opkræves.

Der sondres derfor i det følgende mellem de fordringer, der er i restance, når de modtages hos fordringshaver, og de fordringer, der fremadrettet skal opkræves.

Fordringer der er i restance ved modtagelse hos fordringshaver

Det er aftalt med fordringshaver, at hovedstolen udfyldes med det restancebeløb, som Tyskland har oplyst, udgør restancen.

For fordringer på løbende tyske ægtefællebidrag skal hovedstolen således udfyldes med det restancebeløb, som Tyskland har oplyst ved oversendelsen af fordringen til fordringshaver.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis sammenfaldende med beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordring modtages med en restgæld på 6.500 kr. i henhold til en restanceopgørelse fra udlandet. Der er efter modtagelsen af restanceopgørelsen fra udlandet afdraget 1.000 kr. under opkrævningen hos

fordringshaver, inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Oprindelig hovedstol” angive 6.500 kr.

Fordringer der fremadrettet opkræves

For fordringer på løbende tyske ægtefællebidrag skal hovedstolen udfyldes med det beløb, der fremgår af grundlaget for det løbende tyske ægtefællebidrag/de oplysninger, der modtages fra Tyskland.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis sammenfaldende med beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige hovedstol er 6.500 kr. Der er afdraget 1.000 kr. under opkrævningen hos fordringshaver, inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Oprindelig hovedstol” angive 6.500 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringer på løbende tyske ægtefællebidrag skal fordringshaver således angive fordringstypekoden TØTYÆGT.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er feltet obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner. Derfor må feltet ikke indeholde personoplysninger som fx det fulde CPR-nr. (xxxxxx-xxxx) og fulde navne, fornavn(e), eventuelle mellemnavn(e), efternavn(e) og adresse(r) på andre end skyldner selv.

Det er aftalt, at fordringshaver i beskrivelsesfeltet angiver bidragsmodtagers fødselsdato, dvs. alene de første 6 cifre i CPR-nummeret, som identifikation.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter benævnt ”periode start” og ”periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter angivet ”periodens længde”).

Af § 1585 i BGB fremgår, at løbende tyske ægtefællebidrag betales månedsvis forud. Ligeledes fremgår det af bestemmelsen, at den bidragspligtige skal betale for den fulde måned, uanset om bidragspligten udløber midt i måneden som følge af, at den bidragsberettigede indgår nyt ægteskab eller afgår ved døden. På baggrund heraf antages det, at perioden for løbende tyske ægtefællebidrag altid udgør en kalendermåned. Dog kan den første måned være kortere end en kalendermåned.

Fordringshaver har endvidere oplyst, at der altid modtages oplysninger fra Tyskland om fordringens periode, ligesom fordringens periode antages at fremgå af grundlaget for det løbende tyske ægtefællebidrag. Periode start udgør derfor den første dag i den periode, som fordringen relaterer sig til, og periode slut udgør den sidste dag i den periode, som fordringen relaterer sig til. Hver fordringsperiode udgør en selvstændig fordring.

Feltet ”Periode start” udfyldes med den første dag i kalendermåneden, og ”Periode slut” udfyldes med den sidste dag i kalendermåneden. For første periode udfyldes feltet ”Periode start” med dato for den første dag i perioden.

I de tilfælde, hvor bidraget er fastsat med tilbagevirkende kraft, jf. § 1585b i BGB udfyldes felterne ”Periode start” og ”Periode slut” i overensstemmelse med ovenstående, idet de enkelte perioder ifølge fordringshaver fremgår af grundlaget for det tyske ægtefællebidrag eller af de oplysninger, der modtages fra Tyskland.

Såfremt fordringen alene relaterer sig til en enkelt dag, er det aftalt, at felterne ”Periode start” og ”Periode slut” udfyldes med samme dato.

4.7 Stiftelsesdato

Feltet ”Stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår, jf. obligationsretlige principper.

Torsten Iversen, Obligationsret, 1. del, 6. udgave, 2019, side 153, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Stiftelsesdatoen følger ikke eksplicit af det retlige grundlag. Fordringshaver har endvidere oplyst, at fordringshaver ikke modtager oplysninger fra Tyskland om fordringens stiftelsesdato, ligesom fordringens stiftelsesdato ikke fremgår af grundlaget for det tyske ægtefællebidrag.

Som følge af manglende oplysninger om stiftelsesdatoen er det aftalt, at fordringshaver altid udfylder feltet ”Stiftelsesdato” med datoen for periode start for fordringen.

Stiftelsesdatoen er sammenfaldende med periode start.

I de tilfælde, hvor bidraget er fastsat med tilbagevirkende kraft i henhold til § 1585b i BGB, anses fordringen for at være stiftet på det tidspunkt, hvor der opstod en bidragspligt. Det er derfor aftalt, at feltet ”Stiftelsesdato” også i disse tilfælde udfyldes i overensstemmelse med ovenstående, idet periode start for de enkelte perioder ifølge fordringshaver vil fremgå af grundlaget for det tyske ægtefællebidrag.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et kravs forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Iversen, Torsten: Obligationsret del 1, 6. udg., 2019, s. 157ff.

Forfaldsdatoen fremgår ikke eksplicit af det retlige grundlag. Af § 1585 i BGB fremgår dog, at løbende tyske ægtefællebidrag betales månedsvis forud.

Fordringshaver har oplyst, at forfaldsdato som udgangspunkt ikke fremgår af grundlaget for det tyske ægtefællebidrag, hvorfor det antages, at fordringen forfalder den første dag i den periode, som fordringen vedrører. Det er aftalt, at fordringshaver udfylder feltet ”Forfaldsdato” med datoen for periode start. Forfaldsdatoen er i disse tilfælde sammenfaldende med periode start og stiftelsesdatoen.

Såfremt bidragspligten er fastsat med tilbagevirkende kraft i henhold til § 1585b i BGB antages det, at kravet forfalder på datoen for dommen eller datoen for aftalens indgåelse. Uanset dette er det aftalt, at fordringshaver også i disse tilfælde udfylder feltet ”Forfaldsdato” med datoen for periode start. Forfaldsdatoen er i disse tilfælde tillige sammenfaldende med periode start og stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som

skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidige betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Fordringshaver har oplyst, at fordringshaver – når fordringen modtages fra udlandet - altid gennemfører en opkrævningsproces forud for, at fordringen oversendes til inddrivelse. Fordringshaver fastsætter som led i opkrævningsprocessen en ny sidste rettidige betalingsfrist overfor skyldner.

Det er aftalt, at fordringshaver udfylder feltet ”Sidste rettidige betalingsdato” med den af fordringshaver fastsatte dato. Feltet udfyldes således med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig i Danmark. Dog skal fordringshaver ved udfyldelse af den sidste rettidige betalingsdato være opmærksom på, at datoen ikke kan ligge før en eventuel sidste rettidige betalingsdato, der måtte fremgå af grundlaget for det løbende ægtefællebidrag.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. eller AKR-nr. for de fysiske personer, som hæfter for fordringen.

Skyldner skal identificeres som den person, der skal betale det tyske ægtefællebidrag, jf. § 1569 i BGB.

Feltet ”Identifikation af skyldner” skal derfor udfyldes med CPR-nr.

Hvis skyldner ikke har et CPR-nr., skal fordringshaver rette henvendelse til Gældsstyrelsen med anmodning om et AKR-nr. Fordringshaver skal i disse tilfælde angive dette AKR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forælder. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

For så vidt angår fordringer, der vedrører løbende tyske ægtefællebidrag, der vedrører regelmæssigt tilbagevendende ydelser, der forfalder i fremtiden, fremgår det dog af § 197 stk. 2 i BGB, at *“To the extent that claims under subsection (1), nos. 3 to 5 are concerned with periodically recurring acts of performance that will fall due in the future, the standard limitation period takes the place of the period of thirty years.”* Det følger således af § 197, stk. 2, at krav, der sædvanligvis er omfattet af lovens § 197, stk. 1, nr. 3-5, ikke vil være omfattet af den særlige forældelsesfrist på 30 år, såfremt kravet vedrører regelmæssigt tilbagevendende ydelser, der forfalder i fremtiden. Denne type af krav vil i stedet være omfattet af den 3-årige forældelsesfrist i henhold til § 195 i BGB. Det antages, at løbende tyske ægtefællebidrag som udgangspunkt er omfattet af § 197 nr. 2 i BGB og således er omfattet af den 3-årige forældelsesfrist.

Det følger af § 1585b i BGB, at når der foreligger et særligt behov, kan der fastsættes bidrag med tilbagevirkende kraft, som udgangspunkt for 1 år, medmindre der foreligger særlige omstændigheder. Det antages, at løbende tyske ægtefællebidrag, der er fastsat med tilbagevirkende kraft, ikke er omfattet af undtagelsen i § 197 nr. 2 i BGB, der alene omfatter fordringer, der løbende og regelmæssigt forfalder i fremtiden. Som følge heraf antages det, at forældelsen for løbende tyske ægtefællebidrag, der er fastsat med tilbagevirkende kraft, vil være omfattet af § 197, stk. 1, nr. 3-5 i BGB, således at der gælder en 30-årig forældelsesfrist for disse fordringer.

Fordringshaver skal som hovedregel angive den dato, der ligger:

- 3 år fra udgangen af det kalenderår i hvilken fordringen er forfalden, eller
- 30 år fra forfaldsdatoen (datoen for dommen eller datoen for aftalens indgåelse).

Fordringshaver har oplyst, at Tyskland oplyser datoen for fordringens forældelse, når fordringen oversendes til fordringshaver. Feltet "Forældelsesdato" skal derfor som udgangspunkt udfyldes med den dato, som Tyskland har oplyst.

Forældelsesdatoen udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Feltet "Domsdato" og "Forligsdato" skal **ikke** udfyldes for denne fordringstype.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbase-rede og referencebase-rede regler. De indholdsbase-rede adgang-regler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebase-rede adgang-regler ved-rører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbase-ret eller referencebase-ret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for TØTYÆGT (Løbende tyske ægtefællebidrag)	Konsekvens hvis reg-len ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR" eller "MODR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises

Regel	Filterregler for TØTYÆGT (Løbende tyske ægtefællebidrag)	Konsekvens hvis reg- len ikke overholdes
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 4 år minus 1 dag efter Forfaldsdato uden hensyn til FOKO-lukkedage	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 6.500 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_15 R_6_16	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_21	Periode start og periode slut er indeholdt i samme måned	Fordringen afvises
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12	Hverken domsdato eller forligsdato må være udfyldt	Fordringen afvises